

ژورنال

شماره ۷۷۱

سردبیر این شماره: کیوان جاوید

۱ ژوئیه ۲۰۲۴ - ۱۱ تیر ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال

جدال برای تشکیل تیم فوتبال زنان در ایران

سیما بهاری

پرواز دلار بر فراز آسمان ایران

کیوان جاوید

از رضا شهابی حمایت کنیم

یاشار سهندی

نشست دوحه با حضور طالبان

فریبرز پویا

جدال برای تشکیل تیم فوتبال زنان در ایران

سیما بهاری

تشکیل تیم زنان در باشگاه‌های حرفه‌ای فوتبال یکی از الزاماتی است که از سال ۲۰۱۷ در اساسنامه به‌روز شده "ای اف سی"، (کنفدراسیون فوتبال آسیا) روی آن تأکید شده بود. باشگاه‌های ایرانی از این امر مستثنا نیستند. در همین راستا مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال هم گفت: "همه باشگاه‌ها باید تیم زنان داشته باشند."

تب فوتبال تب بسیار داغی هست. خصوصاً این روزها که مسابقات جام ملت‌های اروپا در جریان است این داغی را در محافل مختلف می‌توان

دید. در محل برگزاری مسابقات چهره‌های شاد و هیجان‌زدهٔ زنان و مردانی را می‌توان دید که چطور با لذت مسابقات را تماشا می‌کنند، دوستان در کنار هم مسابقات را می‌بینند و با فریاد و سوت و شعار تیم موردعلاقه‌شان را تشویق می‌کنند. آری تب فوتبال بسیار داغ است.

در ایران این میدان هم بدون جنگ و کشمکش نبوده است. مثل خیلی عرصه‌ها یک طرف این جنگ هم زنان هستند. زنان هم علاقه دارند به استادیوم‌ها بروند و با دوستانشان فوتبال ببینند و جیغ بکشند و تیم موردعلاقه‌شان را تشویق کنند، نام تیم موردعلاقه خود را فریاد بزنند و بازیکن دوست‌داشتنی خود را تشویق کنند. تیم فوتبال

زنان یکی دیگر از حقوق زنان است که باید به حکومت اسلامی تحمیل شود.

جنبش ضد آپارتاید جنسیتی در ایران به قدمت عمر جمهوری اسلامی است و حضور زنان در همه عرصه‌های ورزشی همچون سیانور زیر دندان حکومت عمل می‌کند. خصوصاً با انقلاب زن زندگی آزادی تعرض زنان و جامعه مدرن به حکومت ارتجاعی اسلامی وسیع‌تر از هر زمانی شده است. این تحولات نه تنها در ایران که در جهان به وسیع‌ترین شکل ممکن دیده و شنیده شده است. فشار "ای اف سی" را همراه با فشار اجتماعی مضاعف در ایران به اهرمی علیه جمهوری اسلامی تبدیل کنیم تا هر چه سریع‌تر در برابر

خواست تشکیل باشگاه‌های فوتبال زنان در ایران
عقب بنشیند.

مردم دارند حکومت اسلامی را سر جایش
می‌نشانند. همانطور که در رابطه با حجاب و اعدام
و مضحکۀ انتخابات و همهٔ قوانین جمهوری اسلامی
علیه حکومت و ارگان‌های سرکوبش عمل می‌شود.
تحت این شرایط مرتجعی چون مهدی تاج زمزمه
ایجاد تیم فوتبال زنان را سر داده است. اما فشار
اجتماعی‌تر است. به کمک زنان و همه مردان
آزاداندیش این خواست را به حکومت ضد زن
تحمیل می‌کنیم.

پرواز دلار بر فراز آسمان ایران

کیوان جاوید

در ایران هر دلار آمریکا به ۶۲ هزار تومان و هر سکه بهار آزادی به ۴۳ میلیون تومان رسید. تحلیلگران اقتصادی هم سو با دولت آمریکا دلایل این بی‌ارزشی ریال را انتخابات ریاست جمهوری آمریکا و احتمال بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید، جنگ در غزه، تنش بین اسرائیل و حزب الله، تعیین جانشین رئیسی و همچنین تحریم‌های گسترده علیه جمهوری اسلامی و کمبود منابع ارزی عنوان می‌کنند.

همه این عوامل در عین حال که می‌توانند بخشی

از حقیقت باشد؛ اما بیانگر همه واقعیت نیست. بحران ارزی و افت شدید ارزش ریال و پرواز دلار مستقیم به حاکمیت جمهوری اسلامی مربوط است. در درجه اول به عنوان پرچمدار اسلامی سیاسی و منشأ تروریسم دولتی که در جهان به همین نام شناخت شده و رسمیت یافته است. چنین حکومتی نمی‌تواند در بازار جهانی ادغام شود و مقبول مؤسسات مالی جهانی قرار بگیرد.

اسلام در حاکمیت به خودی خود منشأ این بحران فزاینده و غیرقابل مهار اقتصادی در ایران نیست. در کشورهای دیگر نیز حاکمیت اسلام به چشم می‌خورد اما به دو دلیل منجر به این وضعیت نمی‌شود که در ایران شاهد آن هستیم. اول اینکه

کمتر کشوری با حاکمیت اسلامی می‌خواهد
نماینده اسلام سیاسی در جهان باشد و برای
به کرسی نشاندن این سرکردگی از تروریسم
فرامرزی بهره بگیرد. دولت‌ها مادام که جنایت
اسلامیون داخلی باشد چشم بر آن می‌بندند.
دوم تضاد شدید جامعه ایران با اسلام و مذهب
است. مردم ایران اسلام و حاکمیت اسلامی را
به شدیدترین وجه ممکن به چالش کشیده‌اند.
می‌توان به‌یقین گفت جامعه ایران اسلامی
نیست، ضد اسلام است و جنبش فرهنگی مدرن و
ضداسلامی بارها تا سرنگونی رژیم خیز برداشته
است. بحران اقتصادی در ایران شدیداً سیاسی و
مربوط به کلیت حاکمیت اسلامی است.

اینکه این آخوند یا آن بی‌عمامه رئیس‌جمهور شود یا اصلاح‌طلب بیاید و اصول‌گرا برود تأثیری در ساختار سیاسی موجود در ایران ایجاد نمی‌کند. همه این افراد و این گرایش‌ها سرشته یک کرباس‌اند. به قول معروف تا اسلام کفن نشود و جمهوری اسلامی سرنگون نگردد و آزادی و برابری بر ویرانه‌ها جمهوری اسلامی برقرار نشود، آتش همین است و کاسه همان. حل بحران اقتصادی در ایران منوط به سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری یک جامعه آزاد انسانی است.

از رضا شهابی حمایت کنیم

یاشار سهندی

زندگی رضا شهابی، کارگر شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در زندان به خطر افتاده است. بنا بر گزارش سندیکای شرکت واحد او نیاز به جراحی در ناحیه ستون فقرات و مراقبت پزشکی در بیرون از زندان را دارد.

از سال ۱۳۸۴، یک پای رضا شهابی در زندان و یک پای دیگرش بیرون از زندان بود. آخرین بار از فروردین سال ۱۴۰۱ تاکنون بدون مرخصی در زندان به سر می‌برد که نتیجه آن به خطر افتادن سلامت جسمی او بوده، مشکلات جسمی که در زندان به

آن مبتلا شده است اکنون به مرحله خطرناکی رسیده که او را حتی از کارهای عادی روزانه عاجز ساخته است. بدون کمک هم‌بندی‌های خود حتی نمی‌تواند جابه‌جا شود.

مقامات زندان، و دادستانی هیچ توجهی به سلامتی او ندارند. در مراحلی که بیماری‌های گوناگون او خیلی حاد می‌شود تنها با اعزام به بیمارستان خارج از زندان موافقت می‌کنند و بلافاصله به زندان باز می‌گردانند.

جرم رضا شهابی در تمام این سال‌ها این است که صدای کارگران شرکت واحد بوده و در این راه تلاش کرده که تشکیلات مستقل کارگران

شرکت واحد شکل بگیرد. در مراسم‌های اول
مه حضور داشته و هر جا که لازم دیده از دیگر
کارگران زندانی حمایت کرده است. همه اینها در
قاموس رژیم اسلامی سرمایه مخل نظم و تبانی
برای برهم‌زدن امنیت تعریف می‌شود. جمهوری
اسلامی که هدفش تضمین کارگر ارزان و خاموش
است هر فعالیتی از این دست را به شدت سرکوب
می‌کند.

”نه می‌بخشیم و نه فراموش می‌کنیم“، نباید
منحصر به کشتارهای عیان و علنی جمهوری
اسلامی گردد. سرنوشت رضا شهابی‌ها که زندگی و
سلامتی‌شان در پی بازداشت و شکنجه از دست‌رفته
است یکی از مواردی است که نباید بخشید و

فراموش کرد، چون این حق هر کارگر، هر انسانی است که عضو یک تشکیلاتی باشد و در راستای سیاست‌های آن تشکیلات فعالیت کند. رضا شهابی در همه این سال‌ها ثابت کرده است که در این مورد ثابت قدم است و جان و سلامتی خود را برای آن گذاشته است و هیچ نهاد و دولتی حق ندارد این گونه فعالیت‌های اجتماعی را جرم تلقی کند. این گونه فعالیت‌ها نباید منجر به تلف شدن عمر و سلامتی هیچ کسی شود.

رضا شهابی‌ها که در زندان و تحت شکنجه مداوم دست به مقاومت و مبارزه می‌زنند، شایسته‌ترین حمایت‌ها هستند. نباید گذاشت شکنجه‌گران مانع بهبودی و سلامتی رضا شهابی شوند.

نشست دوحه با حضور طالبان

فریبرز پویا

درنده‌خویانی که هم‌دندان گرگان‌اند*

نشست دوروزه دوحه در قطر، میان سازمان ملل و نمایندگان طالبان روز یکشنبه ۳۰ ژوئن، ۱۰ تیر و دوشنبه اول ژوئیه با پذیرش سه شرط طالبان با شرکت نمایندگان ۲۲ کشور و ۸ سازمان بین‌المللی برگزار شد. سازمان ملل با قبول سه شرط طالبان از جمله حذف زنان از مشارکت در نشست، حذف بحث و گفتگو در مورد حقوق زنان و همچنین حذف مسائل حقوق بشری از دستور جلسه نشان می‌دهد که دست در دست طالبان حقوق پایه‌ای مردم افغانستان را رسماً و

علناً نادیده می‌گیرد.

سازمان ملل با شرکت و همکاری دولت‌های چین، روسیه، بریتانیا، آمریکا، عربستان سعودی و جمهوری اسلامی و غیره بار دیگر نشان دادند که برای مردم افغانستان و حقوق آنان پشتیبانی ارزش قائل نیستند. دستور جلسه این نشست دوازده‌روزه مختص آماده‌کردن زیرساخت بانکی و رقابت این کشورها در سرمایه‌گذاری در منابع پُر ارزش افغانستان و تاراج مشترک آن است.

منافع زنان و حقوق زنان، مبارزه با آپارتاید جنسیتی اعمال شده در افغانستان دیگر در این دنیای حاکمان زور سرمایه دست‌وپاگیر است که بدون هیچ شرمی علناً کنار گذاشته می‌شود.

صحبت‌های ری‌نا امیری، نمایندهٔ ویژهٔ آمریکا در امور زنان افغانستان که گفت در مورد مسائل زنان جداگانه با آنها صحبت می‌کنیم شرم‌آور و توهین‌آمیز است.

اینها نزدیک به نیم‌قرن است که با تروریست‌های اسلامی همدستی می‌کنند و بذر ارتجاع اسلامی و تعصب و زن‌ستیزی را در افغانستان و منطقه می‌پاشند. اینان بسان درنده‌خویانی هستند که هم دست‌گرگان حاکم بر افغانستان هستند.

زنان معترض افغانستان، اما، با شهادت و صلابت کامل در چندین تظاهرات و پیام‌های اعتراضی در افغانستان، پاکستان، چندین شهر در آلمان و کانادا اعتراض کردند و خواهان پایان‌دادن به

مماشات با طالبان شدند. زنان نشان دادند که بهترین و شایسته‌ترین نمایندگان کرامت مردم افغانستان هستند. فریاد زدند که "حتی تنها اگر یکی از ما زنان در خیابان باقی مانده باشد، طالبان هیچ حقی و هیچ مشروعیتی ندارد تا از جانب مردم افغانستان صحبت کند."

آیا کسی صدای زنان افغانستان، این نمایندگان واقعی مردم افغانستان را می‌شنود و به پشتیبانی از آنان بر می‌خیزد؟ بی‌شک انقلاب زن زندگی آزادی در ایران مدافع سرسخت زنان در افغانستان و دشمن طالبان است و باید با صدای بسیار بلندی به همبستگی با زنان و مردم افغانستان بپا خاست.

* هوشنگ ابتهاج

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال